



**KOMISIJA ZA
PREPREČEVANJE
KORUPCIJE**

 REPUBLIKA SLOVENIJA

ZAKON O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE

**URADNO PREČIŠČENO BESEDILO
(ZIntPK-UPB2)**

KPK, Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana
tel.: 01 400 5710 / fax.: 01 478 84 72
info@kpk-rs.si / www.kpk-rs.si

**INTEGRITETA, ODGOVORNOST,
VLADAVINA PRAVA**

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 24. maja 2011 je Državni zbor na seji dne 15. 7. 2011 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki obsega:

- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK (Uradni list RS, št. 45/10 z dne 4. 6. 2010),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK-A (Uradni list RS, št. 26/11 z dne 8. 4. 2011),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK-B (Uradni list RS, št. 43/11 z dne 3. 6. 2011).

Številka: 214-02/11-26/2

Datum: 15. julij 2011

EPA 1961-V

Državni zbor
dr. Pavel Gantar
predsednik

ZAKON O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE

URADNO PREČIŠČENO BESEDILO (ZIntPK-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon z namenom krepitve delovanja pravne države določa ukrepe in metode za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov.

2. člen (uresničevanja namena zakona)

Namen tega zakona se uresničuje tako, da se:

1. z omejevanjem in preprečevanjem korupcije ter nadzorom nad nezdržljivostjo funkcij z drugimi funkcijami in dejavnostmi zagotovi neodvisno izpolnjevanje ustavno in zakonsko določenih funkcij;
2. z uresničevanjem resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije, oblikovanjem strokovnih mnenj in standardov dobre prakse, nudenjem pomoči pri izobraževanju, zagotavljanju ozaveščenosti ter načrtovanju in ocenjevanju integritete na vseh ravneh vzpodbuja in krepi sposobnost posameznikov in institucij, da prevzamejo odgovornost za razvoj integritete in s tem tudi za preprečevanje in odkrivanje korupcije;
3. z nadzorom nad premoženjem in sprejemanjem daril funkcionarjev, preprečevanjem in odpravljanjem nasprotja interesov ter koruptivnih ravnanj ter nadzorom nad lobiranjem vzpodbuja in krepi transparentnost v procesih in postopkih izvrševanja javne oblasti pri opravljanju javnih funkcij in pri upravljanju javnih zadev;
4. z določitvijo pogojev za opravljanje dejavnosti lobiranja pri delovanju javnega sektorja, zagotovi transparentnost te dejavnosti na način, ki bo podpiral dobre, omejeval in kaznoval neetične prakse lobiranja;
5. z zaščito prijaviteljev koruptivnih ravnanj vzpodbuja in krepi odkrivanje, preprečevanje ter odpravljanje koruptivnih ravnanj;
6. z uresničevanjem mednarodnih obveznosti Republike Slovenije vzpodbuja, podpira in krepi sodelovanje in strokovno pomoč pri preprečevanju in zatiranju korupcije na mednarodni ravni;
7. z ustanovitvijo in zagotavljanjem pogojev za delovanje Komisije za preprečevanje korupcije kot samostojnega in neodvisnega državnega organa za krepitev integritete in protikorupcijskega delovanja, ter določitvijo njenih nalog in pristojnosti vzpodbuja in krepi sodelovanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi lokalne skupnosti), organizacij javnega sektorja, oseb z javnimi pooblastili, institucij civilne družbe, medijev in pravnih ter fizičnih oseb pri dvigu integritete v Republiki Sloveniji, preprečevanju korupcije in učinkovitem odzivu države proti vsem oblikam koruptivnih ravnanj.

3. člen (veljavnost zakona)

(1) Ta zakon velja za javni sektor, če drug zakon vprašanj, ki so urejena s tem zakonom, ne ureja drugače.

(2) Če ta zakon tako določa, velja tudi za zasebni sektor.

4. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »korupcija« je vsaka kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev ali oseb, ki se s kršitvijo lahko okoristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenih, ponujenih ali dane oziroma zahtevanih, sprejetih ali pričakovanih koristi zase ali za drugega;

2. »mednarodna korupcija« je korupcija, v kateri je udeležena najmanj ena fizična ali pravna oseba iz tujine;
3. »integriteta« je pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi;
4. »javni sektor« ima isti pomen kot javni sektor po zakonu, ki ureja javne uslužbence vključno z javnimi podjetji in gospodarskimi družbami, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost;
5. »zaposleni v javnem sektorju« so funkcionarji, javni uslužbenci in zaposleni v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali samoupravna lokalna skupnost;
6. »funkcionarji oziroma funkcionarke« (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) so: poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, državni sekretarji, sodniki ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci, funkcionarji v drugih državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti), poslanci iz Republike Slovenije v Evropskem parlamentu, kjer njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z akti Evropskega parlamenta in drugi funkcionarji iz Slovenije v evropskih institucijah in drugih mednarodnih institucijah, generalni sekretar vlade, bivši funkcionarji, dokler prejemajo nadomestilo plače v skladu z zakonom, ter funkcionarji Banke Slovenije, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z zakonom, ki ureja Banko Slovenije in drugimi predpisi, ki obvezujejo Banko Slovenije;
7. »družinski člani« so zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzakonski skupnosti;
8. »uradniki oziroma uradnice na položaju« (v nadaljnjem besedilu: uradniki na položaju) so: generalni direktorji, generalni sekretarji ministrstev, predstojniki organov v sestavi ministrstev, predstojniki vladnih služb, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav;
9. »poslovodne osebe« so direktorji in člani kolektivnih poslovnih organov javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov ter drugih oseb javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti ter javnih podjetij in gospodarskih družbi, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv;
10. »uradne osebe« so funkcionarji, uradniki na položaju in drugi javni uslužbenci, poslovodne osebe in člani organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja;
11. »osebe, odgovorne za javna naročila«, so: osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo javnega naročila in ki odločajo, potrjujejo in predlagajo vsebino razpisne dokumentacije, ocenjujejo ponudbe oziroma naročniku predlagajo izbor ponudnika, kadar gre za javna naročila, za katera je potrebno v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izvesti postopek javnega naročanja, razen postopek oddaje naročila male vrednosti, in kadar gre za javna naročila, za katera ni potrebno izvesti postopka javnega naročanja, če je vrednost naročila enaka ali višja od vrednosti za izvedbo postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi, ne glede na to ali so ta naročila ali del dokumentacije o javnem naročilu v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, označeni s stopnjo tajnosti. Za osebe, odgovorne za javna naročila, se štejejo tudi osebe, ki v skladu s to definicijo sodelujejo pri javnem naročanju in niso v delovnem razmerju pri naročniku;

12. »nasprotje interesov« so okoliščine, v katerih zasebni interes uradne osebe vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog;
13. »zasebni interes uradne osebe« pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in za druge fizične osebe ali pravne osebe, s katerimi ima ali je imela osebne, poslovne ali politične stike;
14. »lobiranje« je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov ter uprav lokalnih skupnosti, ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev;
15. »lobist oziroma lobistka« (v nadaljnjem besedilu: lobist) je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;
16. »lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih in organih lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;
17. »interesne organizacije« so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja;
18. »nosilci ukrepov« so organi in organizacije, ki so z akcijskim načrtom za uresničevanje resolucije določeni kot izvajalci ukrepov za doseg ciljev resolucije.

II. KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

1. Opredelitev, sestava in nadzor nad delom Komisije za preprečevanje korupcije

5. člen (položaj komisije)

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljnjem besedilu: komisija) je samostojen in neodvisen državni organ, ki z namenom krepitev učinkovitega delovanja pravne države in preprečevanja njenega ogrožanja s koruptivnimi dejanji v okviru in na podlagi zakonov samostojno izvršuje pristojnosti in opravlja naloge, določene v tem in v drugih zakonih.

6. člen (sredstva za delo komisije)

Sredstva za delo komisije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije na predlog komisije. Komisija samostojno odloča o porabi proračunskih sredstev.

7. člen
(imenovanje funkcionarjev komisije)

(1) Komisija ima predsednika komisije in dva namestnika predsednika komisije. Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije so funkcionarji.

(2) Predsednik komisije in njegova namestnika morajo biti državljani Republike Slovenije, imeti morajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj deset let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog, za katere je zahtevana ta izobrazba, ter ne smejo biti pravnomočno obsojeni na kazen zapora.

(3) Predsednik komisije in njegov namestnik mora biti oseba, za katero je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali vedenja možno utemeljeno sklepati, da bo funkcijo v komisiji opravljala zakonito in v skladu s pravili stroke.

(4) Funkcija predsednika in namestnika predsednika komisije ni združljiva z opravljanjem funkcije ali delom v drugi osebi javnega ali zasebnega prava, ki deluje na področjih, kjer komisija izvršuje pristojnosti po tem zakonu.

(5) Predsednik in namestnika predsednika komisije morajo najkasneje v roku enega meseca po nastopu funkcije prenehati opravljati delo ali funkcijo iz prejšnjega odstavka.

(6) Predsednik komisije je imenovan za dobo šestih let, namestnika predsednika za dobo petih let, na svoje funkcije pa so lahko imenovani dvakrat zapored.

8. člen
(pogoji za delovanje komisije)

(1) Predsednik in namestnika predsednika komisije opravljajo svojo funkcijo polni delovni čas.

(2) Pri komisiji je zaposleno potrebno število javnih uslužbencev. Vrste in število delovnih mest javnih uslužbencev se določijo z aktom o sistemizaciji.

2. Izbirni postopek, imenovanje, delovanje, naloge in pristojnosti komisije

9. člen
(imenovanje komisije)

(1) Predsednik komisije pol leta pred iztekom mandata predsednika in namestnikov predsednika o tem obvesti predsednika republike, ta pa pozove predlagatelje za člane izbirne komisije, da imenujejo svoje člane v roku 30 dni od prejema obvestila predsednika republike. Hkrati s pozivom za imenovanje članov izbirne komisije predsednik republike izvede javni poziv za zbiranje kandidatur za predsednika komisije in namestnika predsednika komisije. Za

zbiranje kandidatur določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Zbrane kandidature posreduje izbirni komisiji.

(2) Izbirni postopek za izbiro primernih kandidatov za predsednika in namestnika izvede izbirna komisija, sestavljena iz petih članov. V izbirno komisijo po enega člana imenujejo:

- Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada),
- Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor),
- neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije izmed svojih članov,
- Sodni svet izmed svojih članov,
- Uradniški svet izmed svojih članov

in imenovanja sporočijo Uradu predsednika Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: urad predsednika republike).

(3) Prvo sejo izbirne komisije skliče generalni sekretar urada predsednika republike v sedmih dneh po poteku roka iz tretjega stavka prvega odstavka tega člena. Na prvi seji izbirna komisija določi način svojega dela in če se člani izbirne komisije ne odločijo drugače, jo vodi njen najstarejši član.

(4) Če predlagatelji za člane izbirne komisije v roku iz prvega odstavka tega člena, niso imenovali svojih članov v izbirno komisijo, jih generalni sekretar urada predsednika republike pozove, da to storijo v naslednjih petih dneh od dne prejema poziva ter jih opozori, da bo v nasprotnem primeru izbirna komisija pričela s svojim delom v sestavi, z do tedaj imenovanimi člani. Izbirna komisija v tem primeru odločitev sprejme z večino glasov imenovanih članov.

(5) Izbirna komisija preveri izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 7. člena tega zakona ter oceni primernost kandidatov skladno s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona. Izbirna komisija v 30 dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka posreduje predsedniku republike seznam kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje in so primerni za imenovanje.

(6) Predsednik republike izmed kandidatov, ki mu jih je posredovala izbirna komisija, imenuje predsednika komisije in namestnika predsednika komisije v 30 dneh po prejemu kandidatur.

(7) Če predsednik republike izmed predlaganih kandidatov ne imenuje nobenega kandidata za predsednika oziroma namestnika predsednika komisije, o tem obvesti izbirno komisijo in takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatur. Rok za zbiranje predlogov v tem primeru ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Izbirna komisija izvede postopek izbire primernih kandidatov v roku 14 dni od poteka roka za zbiranje kandidatur. Če tudi ponovljen postopek ni uspešen, se ponavlja toliko časa, dokler niso imenovani predsednik in oba namestnika predsednika komisije, pri čemer se upoštevajo roki iz tega odstavka.

(8) Funkcionar komisije, ki mu je potekel mandat, opravlja funkcijo do imenovanja novega funkcionarja na njegovo funkcijo.

(9) Naloge iz tega člena, potrebne za izvedbo zbiranja kandidatur in izbor primernih kandidatov, opravlja urad predsednika republike.

10. člen
(pristojnosti predsednika komisije)

- (1) Predsednik komisije zastopa komisijo ter vodi in organizira njeno delo.
- (2) Predsednik komisije izmed imenovanih namestnikov predsednika komisije določi prvega in drugega namestnika.
- (3) Predsednik komisije lahko pooblasti posameznega namestnika, da organizira in vodi delo na posameznih področjih.
- (4) Predsednika komisije v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti nadomešča prvi namestnik, v primeru odsotnosti ali zadržanosti predsednika komisije in prvega namestnika pa ga nadomešča drugi namestnik. Če je predsednik komisije razrešen v skladu z 22. členom tega zakona, do imenovanja novega predsednika opravlja naloge predsednika prvi namestnik.

11. člen
(način delovanja komisije)

- (1) Komisija deluje in odloča kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo funkcionarji iz prvega odstavka 7. člena tega zakona. Zadeve obravnava na sejah, kjer sprejema mnenja, stališča in druge odločitve, ki morajo biti sprejete vsaj z dvema glasovoma.
- (2) Komisija svoje poslovanje uredi s poslovnikom in drugimi splošnimi akti. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen
(naloge in pristojnosti komisije)

- (1) Komisija:
 - pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in za programe usposabljanja;
 - usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete;
 - s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj pripravi vzorce njihovih načrtov integritete;
 - svetuje pri krepitvi integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju;
 - spremlja in analizira podatke o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;
 - spremlja zadeve s področja mednarodne korupcije ter spremlja in analizira podatke o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji;
 - opravlja naloge v zvezi z lobiranjem;
 - izdaja načelna mnenja, stališča, priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona;

- skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;
- pripravlja spremembe resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji in jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru;
- daje soglasje k načrtom aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji;
- opozarja pristojne organe v Republiki Sloveniji na uresničevanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije in jim daje predloge glede načina uresničevanja teh obveznosti;
- sodeluje s pristojnimi državnimi organi pri pripravi predpisov s področja preprečevanja korupcije;
- spremlja uresničevanje predpisov iz prejšnje alineje in daje pobude za njihove spremembe in dopolnitve;
- lahko daje mnenje k predlogom zakonov ter ostalih predpisov pred njihovo obravnavo na vladi o usklajenosti določb predlogov zakonov ter ostalih predpisov z zakoni in predpisi, ki urejajo področje preprečevanja korupcije in preprečevanja in odpravljanja nasprotja interesov;
- lahko daje državnemu zboru in vladi pobude za ureditev določenega področja s sprejetjem zakona ali drugega predpisa, v skladu z njenimi nalogami in pristojnostmi;
- sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih integracij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- pripravlja izhodišča za kodekse ravnanja;
- objavlja strokovno literaturo;
- odplačno izvaja strokovne naloge v zvezi s pripravo in izdelavo načrtov integritete in pripravo ukrepov za preprečevanje korupcije za uporabnike iz zasebnega sektorja;
- vodi evidence v skladu s tem zakonom;
- opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(2) V zvezi z uresničevanjem naloge iz šeste alineje prejšnjega odstavka so policija in državno tožilstvo ter sodišče dolžni komisijo obveščati o zaključeni obravnavi kaznivih dejanj korupcije, v katerih so istočasno osumljeni, ovadeni, obtoženi ali obsojeni slovenski in tuji državljani oziroma pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in tujini, v roku 30 dni po zaključku zadev, in sicer policija z obvestilom o načinu zaključka zadeve, državno tožilstvo z aktom o zavrženju ovadbe ali odstopu od pregona ter sodišče s sodbo ali s sklepom. Dolžnost obveščanja velja tudi v primerih, ko v okviru mednarodnega sodelovanja od tujih policijskih ali pravosodnih organov izvedo za zaključeno zadevo v tuji državi, v kateri je bil ovaden, obtožen ali obsojen državljani Republike Slovenije.

(3) Cenik za izvajanje nalog iz enaindvajsete alineje prvega odstavka tega člena določi komisija in ga objavi na svoji spletni strani. Pri obračunu stroškov in načinu vplačil za izvajanje prej navedenih nalog se upoštevajo predpisi sprejeti na podlagi zakona, ki ureja javne finance.

(1) Komisija lahko na lastno pobudo, na podlagi prijave pravne ali fizične osebe ali na zahtevo iz drugega odstavka tega člena uvede postopek zaradi suma korupcije, kršitve predpisov o nasprotju interesov, omejitvi poslovanja ali o lobiranju ali zaradi ocene in odprave posamičnih ali sistemskih korupcijskih tveganj ali kršitev etike in integritete javnega sektorja.

(2) Zahtevo za uvedbo postopka iz prvega odstavka lahko podajo tudi:

- državni zbor,
- vlada,
- računsko sodišče, varuh človekovih pravic, državna revizijska komisija, informacijski pooblaščenec, Banka Slovenije in drugi samostojni državni organi ali javnopravne institucije s področja finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence in preprečevanja pranja denarja,
- sodni svet, državno-tožilski svet,
- državno tožilstvo in sodišče, če ne gre za dejanja, ki sta jih pristojna preganjati oziroma odločati o njih v okviru svojih zakonskih pristojnosti.

(3) Komisija zadeve iz prejšnjega odstavka praviloma obravnava prednostno. Komisija lahko odloči, da ne bo uvedla postopka ali določila prednostne obravnave, če zadevo obravnava drug pristojen organ ali sodišče ali če je to v skladu s poslovníkom ali aktom komisije iz četrtega odstavka tega člena. V primeru zavrnitve zahteve mora komisija v roku 15 dni od prejema zahteve o svoji odločitvi in o razlogih zanjo pisno seznaniti vlagatelja zahteve.

(4) Komisija sprejme in na spletnih straneh objavi akt, s katerim določi merila in postopek za določanje vrstnega reda obravnave prijav oziroma za uvedbo postopka na lastno pobudo ter merila in način odločanja o prioritetni obravnavi posameznih zadev.

(5) Po končanem postopku komisija izda načelno mnenje ali ugotovitve o konkretnem primeru. Načelna mnenja in ugotovitve komisije po tem členu ne pomenijo odločanja o kazenski, prekrškovni, odškodninski, disciplinski ali drugi odgovornosti pravne ali fizične osebe in nimajo oblike upravne odločbe. V načelnih mnenjih in ugotovitvah komisija lahko obdeluje osebne podatke posameznika, in sicer ime, priimek, funkcijo, položaj in zaposlitev.

(6) Načelna mnenja komisije vsebujejo zlasti prikaz in opredelitev komisije do sistemskih pomanjkljivosti, neskladij in problemov ter predloge za izboljšanje stanja. Ugotovitve komisije o konkretnem primeru vsebujejo zlasti opis dejanskega stanja, oceno ravnanja s pravnega vidika, z vidika krepitve integritete javnega sektorja ter z vidika korupcijskih tveganj in v primeru ugotovljenih nepravilnosti ali tveganj pojasnilo, kakšno bi bilo dolžno ravnanje.

(7) Kadar se ugotovitve komisije nanašajo na določeno ali določljivo fizično ali pravno osebo, komisija osnutek ugotovitev pred javno objavo pošlje tej osebi, ki se lahko v roku sedmih delovnih dni izjasni o navedbah v ugotovitvah. Če se obravnavana oseba do navedb v osnutku ne izjasni, to ni ovira za izdajo ugotovitev komisije. Če komisija na podlagi mnenja pristojnega organa oceni, da obstaja verjetnost, da bi to ogrozilo interese predkazenskega, kazenskega ali drugega nadzornega ali sodnega postopka, osnutka ugotovitev obravnavani osebi ne pošlje.

(8) Komisija načelna mnenja in ugotovitve o konkretnem primeru skupaj z odgovorom obravnavane osebe predstavi javnosti z objavo na svoji spletni strani in na drug primeren način. Če bi javna objava ugotovitev komisije ogrozila interese predkazenskega, kazenskega ali drugega nadzornega ali sodnega postopka, se komisija o terminu in vsebini javne objave predhodno posvetuje s pristojnim organom.

(9) Kadar se ugotovitve nanašajo na funkcionarja, uradnika na položaju, javnega uslužbenca ali poslovodno osebo, komisija ugotovitve pošlje predstojniku organa oziroma organu, ki je pristojen za neposredno izvajanje nadzora nad delovanjem obravnavane osebe ali za njeno imenovanje in razrešitev. Ta mora v roku 30 dni oceniti škodljive posledice za ugled funkcije oziroma položaja ter ugled organa oziroma subjekta, v katerem obravnavana oseba deluje, uvesti nadzorne in disciplinske postopke in sprejeti ustrezne ukrepe skladno z zakonom, kodeksi ravnanja in načrtom integritete. O izvedenih ukrepih obvesti komisijo.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek komisija v primeru, ko je ugotovljeno hujše koruptivno ravnanje funkcionarja, uradnika na položaju ali poslovodne osebe, pošlje organu, ki je pristojen za imenovanje in razrešitev obravnavanega posameznika predlog za razrešitev in o tem obvesti javnost. Pristojni organ se je o predlogu komisije za razrešitev dolžan izreči v roku 30 dni.

(11) Komisija na podlagi zahteve državnih organov, organizacij in drugih fizičnih ali pravnih oseb oblikuje odgovore, mnenja in pojasnila tudi o drugih vprašanih iz svojega delovnega področja.

13.a člen (pristojnost zahtevati nadzor)

(1) Komisija lahko na podlagi nepravilnosti ali kršitev, ugotovljenih pri izvajanju postopka iz prejšnjega člena da obrazloženo pobudo:

- generalnemu državnemu tožilcu za izvedbo nadzorstvenega pregleda nad delovanjem določene organizacijske enote vrhovnega državnega tožilstva oziroma okrožnega državnega tožilstva ali za izvedbo delnega nadzorstvenega pregleda nad delom posameznega državnega tožilca ali nad delom na posamezni zadevi;
- sodnemu svetu ali ministru za pravosodje za izvedbo službenega nadzora nad delom določenega sodišča ali nad delom določenega sodnika;
- predsedniku višjega sodišča za pregled poslovanja sodišča skladno z zakonom, ki ureja sodišča,
- pristojnemu inšpekcijskemu organu ali drugemu državnemu organu za izvedbo upravnega ali strokovnega nadzora nad delom določenega organa, organizacijske enote ali nad delom v posamezni zadevi,
- predsednikom oziroma organom poklicnih organizacij z javnimi pooblastili za izvedbo strokovnega nadzora v okviru svojih pristojnosti ali
- drugim organom oziroma njihovim predstavnikom za izvedbo nadzora nad delovanjem posameznika, organa ali dela na posameznem primeru,
- predstojniku ali pristojnemu organu za uvedbo disciplinskega postopka zoper posameznega javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(2) Če zavrne pobudo iz prejšnjega odstavka, mora pristojna oseba oziroma organ najkasneje v 15 dneh od prejema pobude komisiji posredovati pisno obrazložitev zavrnitve pobude za izvedbo nadzora oziroma za uvedbo disciplinskega postopka.

(3) Če izvede nadzor na podlagi pobude iz prvega odstavka tega člena, mora pristojna oseba oziroma organ končno poročilo o izvedbi nadzora in o ugotovitvah in izvedenih ukrepih posredovati komisiji najkasneje v osmih dneh od sprejema. Če uvede disciplinski postopek, mora o zaključku in rezultatih tega postopka prav tako obvestiti komisijo v osmih dneh od zaključenega postopka.

14. člen (protikorupcijska klavzula)

(1) Pogodba, pri kateri kdo v imenu ali na račun druge pogodbene stranke, predstavniku ali posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja obljubi, ponudi ali da kakšno nedovoljeno korist za:

- pridobitev posla ali
 - za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji ali
 - za opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem pogodbenih obveznosti ali
 - za drugo ravnanje ali opustitev, s katerim je organu ali organizaciji iz javnega sektorja povzročena škoda ali je omogočena pridobitev nedovoljene koristi predstavniku organa, posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja, drugi pogodbeni stranki ali njenemu predstavniku, zastopniku, posredniku;
- je nična.

(2) Organi in organizacije javnega sektorja so dolžni v pogodbe v vrednosti nad 10.000 eurov brez DDV, ki jih sklepajo s ponudniki, prodajalci blaga, storitev ali z izvajalci del, kot obvezno sestavino pogodb ob upoštevanju konkretnega primera, vključiti vsebino iz prejšnjega odstavka, lahko pa vključijo tudi dodatne določbe za preprečevanje korupcije ali drugega poslovanja v nasprotju z moralo ali javnim redom. Ta določba velja tudi za sklepanje pogodb s ponudniki, prodajalci oziroma izvajalci del ali storitev izven ozemlja Republike Slovenije.

(3) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je sklenila pogodbo, mora na podlagi svojih ugotovitev o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena ali obvestila komisije ali drugih organov, glede njegovega domnevnega nastanka, pričeti z ugotavljanjem pogojev ničnosti pogodbe iz prejšnjega odstavka oziroma z drugimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije.

(4) Komisija v primeru, da obstaja sum o nepravilnostih pri izvajanju drugega odstavka tega člena, od organov in organizacij javnega sektorja zahteva, da ji posredujejo vse pogodbe, sklenjene v določenem obdobju ali z določeno pogodbeno stranko. Če komisija ugotovi kršitev določb drugega odstavka tega člena ali domnevni obstoj dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena, o tem obvesti organ ali organizacijo, ki je sklenila pogodbo, in druge pristojne organe.

(5) V primeru, da organ ali organizacija javnega sektorja oceni, da zaradi narave posamezne pogodbe vključitev protikorupcijske klavzule ni možna ali primerna, ali če druga pogodbeni stranka s sedežem izven Republike Slovenije nasprotuje taki vključitvi, lahko organ ali organizacija komisijo z obrazloženim predlogom zaprosi, da za posamezno pogodbo odobri izvzetje iz dolžnosti, ki jo določa drugi odstavek tega člena. Pri odločanju komisija upošteva zlasti javni interes, da se pogodba sklene, objektivne okoliščine, ki ne omogočajo sklenitve posla s protikorupcijsko klavzulo ter stopnjo splošnega korupcijskega tveganja pri enakovrstnih poslih. Dovoljenje komisije za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule se objavi na spletnih straneh komisije oziroma se po dogovoru z organom ali organizacijo objavi takrat, ko ne more več vplivati na sklenitev pogodbe.

(6) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezana postopke javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, je pred sklenitvijo pogodbe v vrednosti nad 10.000 eurov brez DDV od ponudnika zaradi zagotovitve transparentnosti posla in preprečitve korupcijskih tveganj dolžna pridobiti izjavo oziroma podatke o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, vključno z udeležbo tihih družbenikov, ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so povezane družbe s ponudnikom. To izjavo oziroma podatke je organ ali organizacija javnega sektorja na njeno zahtevo dolžna predložiti komisiji. Za fizične osebe izjava vsebuje ime in priimek, naslov prebivališča in delež lastništva. Če ponudnik predloži lažno izjavo oziroma da neresnične podatke o navedenih dejstvih, ima to za posledico ničnost pogodbe.

15. člen (pravila postopka)

(1) Če s tem zakonom ni določeno drugače, pri svojih postopkih komisija uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Zoper odločbo komisije ni mogoča pritožba, dopusten pa je upravni spor.

16. člen (pridobivanje podatkov in dokumentov s strani komisije)

(1) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava morajo komisiji na njeno obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, v roku, ki ga določi komisija, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije. Če je naslovnik zahteve komisije Banka Slovenije, izmenjava podatkov poteka skladno s pravom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ureja izmenjavo nadzornih in statističnih informacij ter varovanje poklicne skrivnosti, ter z določbami predpisov, ki glede navedenih vsebin zavezujejo Banko Slovenije.

(2) Obrazložena zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov in razloge ter namen, za katerega se zahtevajo podatki.

(3) Pri subjektu javnega sektorja ima komisija pri izvajanju svojih pristojnosti ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov ali vrsto oziroma stopnjo tajnosti pravico vpogleda v podatke in dokumente, s katerimi razpolaga ta subjekt in pravico zahtevati njihov izpis ali kopijo.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata za podatke, ki jih pri svojem delu v zaupnem razmerju pridobi odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog, duhovnik, ali kakšna druga oseba, ki ji zakon nalaga dolžnost varovanja podatkov iz zaupnega razmerja. Če komisija zahteva podatke, ki jih pristojni organi pridobijo s posebnimi oblikami pridobivanja podatkov po zakonu, ki ureja obveščevalno varnostno dejavnost ali če obstaja utemeljena nevarnost, da bi izvedba pooblastil komisije glede vpogleda ali posredovanja teh podatkov onemogočila ali bistveno otežila izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali ogrozila življenje ljudi ali varnost države, lahko policija, državno tožilstvo ali varnostno obveščevalna služba komisiji odreče dostop do celote ali dela zahtevanih podatkov oziroma omeji dostop do določenih prostorov. Zavrnitev oziroma omejitev mora biti pisno obrazložena. O ponovni zahtevi komisije za vpogled oziroma posredovanje podatkov v roku 15 dni dokončno odloči za področje policije generalni direktor policije, za področje tožilstva generalni državni tožilec, za področje obveščevalno varnostne dejavnosti pa vlada.

(5) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da oseba prikriva svoje premoženje ali dohodke z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu in komisija nalog iz IV. in V. poglavja tega zakona oziroma nadzora v zvezi s šestim odstavkom 14. člena tega zakona ne more izvršiti drugače oziroma ne more drugače ugotoviti dejanskega stanja, pošlje pristojnim organom pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, zahtevo, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini in ugotovitve posredujejo komisiji.

(6) V primeru postopka zaradi suma korupcije in ugotavljanja dejanskih znakov korupcije po tem zakonu, v katerem potrebuje podatke iz pristojnosti urada, pristojnega za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, komisija uradu pošlje obrazloženo pisno pobudo za zbiranje in analiziranje podatkov, informacij in dokumentacije skladno z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma. Urad o ugotovitvah v najkrajšem možnem času obvesti komisijo.

(7) Na zahtevo komisije so se uradne osebe in predstojniki oziroma odgovorne osebe v organizacijah, ki jim je podeljeno javno pooblastilo, dolžne udeležiti seje komisije in na njej osebno odgovarjati na vprašanja komisije. Ta dolžnost za navedene osebe velja še dve leti po prenehanju statusa, ki so ga imele v času dogodka oziroma ravnanja, ki ga obravnava komisija.

(8) Vabilo na sejo iz prejšnjega odstavka komisija vabljeni osebi praviloma vroča osebno prek organa ali organizacije, v kateri vabljen oseba dela. Vabilo pošlje po pošti, po svoji uradni osebi, ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki ali po elektronski poti, ki omogoča dejansko seznanitev z vabilom. Če komisija oceni, da je tako primernejše, se vabilo vroča na naslovu stalnega ali začasnega prebivališča vabljen osebe, skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Izjemoma se osebo lahko

vabi tudi po telefonu, če s tem soglaša in soglasje komisiji isti dan potrdi po elektronski poti iz svojega osebnega ali službenega elektronskega naslova. Vabilo mora biti vabljeni osebi vročeno najmanj pet dni pred sejo.

(9) Oseba, vabljena na sejo komisije po prejšnjem odstavku, ima pravico do pravnega zastopanja in ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena ni dolžna odgovarjati na vprašanja, če bi z odgovorom sebe ali svojega družinskega člana spravila v znatno premoženjsko škodo ali v kazenski pregon.

16.a člen (uporaba zunanjih strokovnjakov)

(1) Komisija lahko pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti pridobi zunanje strokovno mnenje.

(2) Oseba, ki da komisiji strokovno mnenje iz prejšnjega odstavka, ne sme razkriti, objaviti ali nepooblaščenim tretjim osebam posredovati podatkov ali informacij, ki jih je pridobila oziroma se je z njimi seznanila v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za komisijo. Strokovno mnenje, ki ga je dala komisiji, lahko objavi ali kako drugače posreduje javnosti samo na podlagi predhodnega pisnega dovoljenja komisije.

16.b člen (začasno opravljanje nalog pri komisiji)

(1) Pri komisiji lahko na podlagi pisnega sporazuma komisije s predstojniki državnih organov za največ dve leti opravljajo naloge tudi javni uslužbenci iz drugih državnih organov. Za čas, ko so dodeljeni za opravljanje nalog javnih uslužbencev pri komisiji, se njihov delovnopравни status in naziv ne spreminjata, druga vprašanja, povezana z opravljanjem nalog pri komisiji, pa se uredijo v pisnem sporazumu med komisijo in predstojnikom državnega organa, pri katerem ima javni uslužbenec, začasno dodeljen na komisijo, sklenjeno pogodbo o zaposlitvi.

(2) Za čas, ko ti uslužbenci opravljajo naloge pri komisiji, so glede svojih dolžnosti in pravic izenačeni z javnimi uslužbenci, zaposlenimi pri komisiji, poleg tega pa ravnajo po navodilih predsednika komisije oziroma njegovih namestnikov.

3. Sodelovanje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije

17. člen (neprofitne organizacije zasebnega sektorja)

(1) Komisija za uresničevanje namena tega zakona ter za krepitev integritete sodeluje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in reprezentativnimi sindikati javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati).

(2) Komisija lahko v okviru svojega finančnega načrta financira neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja ter osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona.

4. Nadzor nad delom in poslovanjem komisije

18. člen (obveščanje javnosti)

(1) Komisija o svojem delu obvešča javnost.

(2) Komisija javnost obvešča z objavo svojih načelnih mnenj, stališč in odločitev ter sklicev sej in njihovih zapisnikov.

(3) Na svoje seje lahko komisija vabi predstavnike neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in sindikatov iz prejšnjega člena.

19. člen (obveznost poročanja komisije)

Komisija o svojem delu enkrat letno poroča državnemu zboru. Letno poročilo mora predložiti najkasneje do 31. maja tekočega leta za preteklo leto.

20. člen (nadzor nad komisijo)

(1) Nadzor nad opravljanjem nalog komisije opravlja državni zbor. Predsednik komisije enkrat letno poroča državnemu zboru brez navajanja podatkov, ki bi omogočali identifikacijo obravnavanih fizičnih ali pravnih oseb, o vsebini in obsegu dela, o svojih sklepih, ugotovitvah, mnenjih komisije povezanih s pristojnostmi komisije, ter poda oceno trenutnega stanja na področju preprečevanja korupcije in preprečevanja ter odpravljanja nasprotja interesov.

(2) Komisija mora najmanj vsake tri leta izvesti notranjo revizijo poslovanja na področju porabe materialno-finančnih sredstev in kadrovske zadeve s strani zunanjega revizijskega organa. Revizijsko poročilo pošlje komisija v seznanitev predsedniku republike in državnemu zboru.

21. člen (pristojnosti državnega zbora pri nadzoru)

Državni zbor s smiselno uporabo določb tega zakona nadzira premoženjsko stanje, sprejemanje daril, nasprotje interesov ter nezdržljivost funkcije s pridobitno dejavnostjo predsednika komisije za preprečevanje korupcije in obeh namestnikov predsednika komisije.

22. člen (razrešitev komisije)

(1) Predsednik republike predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije razreši:

- če predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije to zahteva,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na kazen zapora,
- zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
- če ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona.

(2) O dejstvih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka mora predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije predsednika republike seznaniti v roku treh dni od dne nastanka prej navedenih dejstev.

(3) Če se ugotovi, da predsednik komisije in namestnik predsednika komisije ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona, ga predsednik republike razreši na predlog državnega zbora.

(4) Predsednik republike lahko na predlog državnega zbora razreši predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije, če funkcije ne opravlja v skladu z ustavo in zakonom.

(5) Kadar je predsednik ali namestnik predsednika predčasno razrešen, se za obdobje mandata imenuje nov funkcionar v skladu s postopkom iz 9. člena tega zakona.

III. ZAŠČITA PRIJAVITELJEV

23. člen (prijava korupcije in zaščita prijavitelja)

(1) Vsakdo lahko komisiji ali drugemu pristojnemu organu poda prijavo o koruptivnem ravnanju v državnem organu, lokalni skupnosti, pri nosilcu javnih pooblastil ali drugi pravni osebi javnega ali zasebnega prava ali o ravnanju fizične osebe, za katero verjame, da ima znake korupcije. Komisija in drugi pristojni organi morajo prijavitelje na njihovo zahtevo obvestiti o svojih ukrepih oziroma postopanju. Ta določba ne posega v pravico prijavitelja, da o koruptivnem ravnanju obvesti javnost.

(2) Za dokumente, dosjeje, evidence in drugo dokumentarno gradivo iz postopka, ki ga komisija izvaja v zvezi s prijavo suma korupcije, se do zaključka postopka pred komisijo ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Podatki o zaščitenem prijavitelju korupcije tudi po zaključku postopka niso informacija javnega značaja. Ta določba velja tudi v primeru, ko je gradivo iz tega odstavka odstopljeno drugemu organu.

Prijavo, ki vsebuje podatke, za katere je z zakonom določena stopnja tajnosti, sme prijavitelj posredovati le organom odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali komisiji.

(3) Če komisija ugotovi, da prijava iz prejšnjih odstavkov vsebuje znake kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, obvesti o tem organe odkrivanja in pregona po zakonu, ki ureja kazenski postopek, z zaprosilom, da jo ti obvestijo o nadaljnjem postopku.

(4) Identitete prijavitelja iz prvega odstavka tega člena, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki v zvezi s prijavo resnični, kar ocenjuje komisija, ni dovoljeno ugotavljati ali razkrivati. Zlonamerna prijava se kaznuje kot prekršek po tem zakonu, če niso podani znaki za kaznivo dejanje.

(5) Pri oceni, ali je prijava podana v dobri veri oziroma, ali je prijavitelj utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični, komisija upošteva predvsem naravo in težo prijavljenega ravnanja, z njim grozečo ali povzročeno škodo, morebitno prijaviteljevo kršitev dolžnosti varovanja določenih podatkov ter status organa ali osebe, kateri je bila zadeva prijavljena.

(6) Če so v zvezi s prijavo korupcije podani pogoji za zaščito prijavitelja oziroma njegovih družinskih članov po zakonu, ki ureja zaščito prič, lahko komisija poda Komisiji za zaščito ogroženih oseb predlog za njihovo vključitev v program zaščite ali pobudo generalnemu državnemu tožilcu za izvedbo nujnih zaščitnih ukrepov.

(7) Ko Komisija za zaščito ogroženih oseb odloča o predlogu komisije, se lahko njene seje udeleži tudi predstavnik komisije.

(8) Samo sodišče lahko odloči, da se razkrijejo podatki in identiteta oseb iz četrtega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za zavarovanje javnega interesa ali pravic drugih.

24. člen

(prijava neetičnega oziroma nezakonitega ravnanja)

(1) Uradna oseba, ki iz utemeljenih razlogov meni, da se od nje zahteva nezakonito ali neetično ravnanje ali se s tem namenom nad njo izvaja psihično ali fizično nasilje, lahko takšno dejanje prijavi nadrejenemu ali osebi, ki jo ta pooblasti (v nadaljnjem besedilu: pristojna oseba).

(2) Če ni pristojne osebe, če se ta na prijavo pisno ne odzove v roku petih delovnih dni ali če je pristojna oseba tista, ki od uradne osebe zahteva nezakonito ali neetično ravnanje, je za prijavo iz prejšnjega odstavka in za postopek z njo pristojna komisija.

(3) Pristojna oseba ali komisija na podlagi prijave oceni dejansko stanje, po potrebi izda ustrezna navodila za ravnanje in ukrene, kar je potrebno, da se preprečijo nezakonite ali neetične zahteve ter nastanek škodljivih posledic.

25. člen
(ukrepi za zaščito prijavitelja)

- (1) Če so prijavitelji zaradi prijave iz 23. ali 24. člena tega zakona izpostavljeni povračilnim ukrepom in so nastale za njih škodljive posledice, imajo pravico od svojega delodajalca zahtevati povračilo protipravno povzročene škode.
- (2) Komisija prijaviteljem lahko nudi pomoč pri ugotavljanju vzročne zveze med škodljivimi posledicami in povračilnimi ukrepi iz prejšnjega odstavka.
- (3) Če komisija v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi vzročno zvezo med prijavo in povračilnimi ukrepi zoper prijavitelja, od delodajalca zahteva, da zagotovi takojšnje prenehanje takšnega ravnanja.
- (4) Če so prijavitelji iz prvega odstavka tega člena javni uslužbenci, lahko v primeru, ko se povračilni ukrepi nadaljujejo, kljub zahtevi komisije iz prejšnjega odstavka, in je nadaljevanje dela na njihovem delovnem mestu nemogoče, od svojega delodajalca zahtevajo premestitev na drugo enakovredno delovno mesto in o tem obvestijo komisijo.
- (5) Če prijavitelj v primeru spora navaja dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bil zaradi prijave s strani delodajalca izpostavljen povračilnim ukrepom, je dokazno breme na strani delodajalca.
- (6) Uresničitev zahteve iz četrtega odstavka tega člena zagotovi delodajalec javnega uslužbenca najkasneje v roku 90 dni in o tem obvesti komisijo.

IV. PREPREČEVANJE NASPROTJA INTERESOV IN NADZOR
NAD SPREJEMANJEM DARIL

1. Nezdržljivost

26. člen
(nezdržljivost opravljanja funkcije in izjeme)

- (1) Poklicni funkcionar ob javni funkciji ne sme opravljati poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko poklicni funkcionar opravlja pedagoško, znanstveno, raziskovalno, umetniško, kulturno, športno in publicistično dejavnost ter vodi kmetijo in upravlja z lastnim premoženjem, razen če drug zakon ne določa drugače. Funkcionar, ki dobi dovoljenje delodajalca oziroma sklene pogodbo za opravljanje ene od naštetih dejavnosti, razen v primerih športne ali publicistične dejavnosti, vodenja kmetije ali upravljanja z lastnim premoženjem, mora v roku 8 delovnih dni od pričetka opravljanja dejavnosti o tem pisno obvestiti komisijo ter priložiti dovoljenje delodajalca in sklenjeno pogodbo za opravljanje dejavnosti ali poklica.

(3) Komisija lahko v roku 15 delovnih dni od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka uvede postopek ocene nezdržljivosti funkcije, če oceni, da obstaja verjetnost, da bi glede na konkreten obseg in naravo dejavnosti ter glede na funkcijo, ki jo opravlja poklicni funkcionar, opravljanje te dejavnosti predstavljalo nesorazmerno tveganje za objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ali ogrozilo njeno integriteto. V tem primeru lahko komisija funkcionarju z odločbo prepove opravljanje dodatno dejavnost ali pa mu postavi pogoje in omejitve, ki jih mora spoštovati pri opravljanju te dejavnosti.

(4) Če drug zakon ne določa drugače, lahko komisija poklicnemu funkcionarju dovoli tudi opravljanje poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka, pri čemer komisija upošteva javni interes ter stopnjo tveganja, da bi opravljanje te dejavnosti vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ali ogrozilo njeno integriteto. Če želi poklicni funkcionar dohodek pridobiti od organa, v katerem opravlja svojo funkcijo, komisija dovoljenja ne izda. Če izda dovoljenje, sme komisija funkcionarju postaviti tudi pogoje in omejitve, ki jih mora spoštovati pri opravljanju druge dejavnosti.

(5) Če komisija ugotovi, da funkcionar ne spoštuje omejitev in pogojev iz odločbe po tretjem odstavku ali iz dovoljenja po prejšnjem odstavku ali opravlja poklicno ali drugo dejavnost na način, ki vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije, komisija z odločbo dovoljenje preklicuje. Funkcionar mora takoj, najkasneje pa po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja, prenehati opravljanje poklicno ali drugo dejavnost.

(6) V upravnem sporu zoper odločbo komisije o preklicu dovoljenja upravno sodišče odloča prednostno.

(7) Če funkcionar po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja ne preneha z opravljanjem poklicne ali druge dejavnosti, komisija o tem obvesti organ, ki je pristojen za imenovanje in razrešitev funkcionarja. Ta organ mora v roku 30 dni zoper funkcionarja izvesti ustrezne ukrepe skladno z zakonom in načrtom integritete organa in o tem obvestiti komisijo.

27. člen

(prepoved članstva in dejavnosti)

(1) Poklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljanje dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v gospodarskih družbah, gospodarskih interesnih združenjih, zadrugah, javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava, razen v društvih, ustanovah in političnih strankah.

(2) Nepoklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljanje dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v osebi javnega ali zasebnega prava iz prejšnjega odstavka, če po svoji funkciji opravlja neposredni nadzor nad njihovim delom.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena glede članstva oziroma opravljanja dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava, če je oseba zasebnega prava nosilec javnega pooblastila ali izvajalec javne službe, velja tudi za nepoklicne župane in podžupane, ki opravljajo funkcijo

v občini, ki je s subjekti iz tega odstavka ustanoviteljsko, lastniško, nadzorstveno ali finančno povezana.

28. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti, funkcije ali članstva)

(1) Funkcionar, ki je pred nastopom funkcije opravljal dejavnost ali funkcijo, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora najpozneje v 30 dneh po izvolitvi ali imenovanju oziroma po potrditvi mandata prenehati opravljati dejavnost oziroma funkcijo.

(2) Funkcionar, ki je bil pred nastopom funkcije član organov, katerih članstvo po tem zakonu ni združljivo z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora takoj podati odstopno izjavo oziroma zahtevo za razrešitev članstva, to pa mu mora v 30 dneh od imenovanja na funkcijo prenehati.

29. člen

(opozorilo komisije in posledice neupoštevanja)

(1) Če funkcionar v roku iz prejšnjega člena ne preneha opravljati dejavnosti, članstva ali funkcije, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije, ga komisija na to opozori in mu v opozorilu določi rok, v katerem mora prenehati opravljati to dejavnost ali funkcijo. Rok, ki ga določi komisija, ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev. Komisija opozori na nezdržljivost tudi funkcionarja, ki je po nastopu funkcije pričel opravljati dejavnost, članstvo ali funkcijo, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije in mu v opozorilu določi rok, v katerem mora odpraviti nezdržljivost. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

(2) Če komisija ugotovi, da funkcionar po roku, ki ga je določila komisija na podlagi prvega odstavka tega člena, še naprej opravlja nezdržljivo dejavnost, članstvo ali funkcijo, o tem obvesti pristojni organ, ki je pristojen predlagati ali začeti s postopkom za prenehanje funkcije tega funkcionarja. O svoji končni odločitvi pristojni organ obvesti komisijo.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za neposredno voljene funkcionarje. Če v njihovem primeru komisija ugotovi dejstva iz prejšnjega odstavka, o svojih ugotovitvah obvesti javnost in svoje ugotovitve objavi na spletnih straneh komisije.

2. Prepoved in omejitve sprejemanja daril

30. člen

(prepoved in omejitve sprejemanja daril funkcionarjev)

(1) Funkcionar ne sme sprejemati daril ali drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: darila) v zvezi z opravljanjem funkcije, razen protokolarnih daril in priložnostnih daril manjše vrednosti.

(2) Protokolarna darila so darila funkcionarjem, dana s strani predstavnikov drugih državnih organov, drugih držav in mednarodnih organizacij in institucij, ob obiskih, gostovanjih ali drugih priložnostih, ter druga darila, dana v podobnih okoliščinah.

(3) Priložnostna darila manjše vrednosti so darila, dana ob posebnih priložnostih, ki ne presegajo vrednosti 75 eurov in katerih skupna vrednost v posameznem letu ne presega 150 eurov, če so prejeta od iste osebe. V nobenem primeru se kot darilo manjše vrednosti ne sme sprejeti denarja, vrednostnih papirjev ali dragocenih kovin.

(4) Ne glede na njihovo vrednost funkcionar ne sme sprejemati daril, ki so ali bi lahko vplivala na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(5) Prepovedi in omejitve iz tega člena veljajo tudi za družinske člane funkcionarja.

31. člen (seznam daril)

(1) Sprejeta darila in njihovo vrednost vpiše v seznam daril organ oziroma organizacija, v kateri funkcionar, ki je sprejel darilo, opravlja funkcijo.

(2) V seznam daril iz prejšnjega odstavka se ne vpisujejo darila, katerih vrednost ne presega vrednosti 25 eurov.

(3) Protokolarna ali priložnostna darila, ki presegajo vrednost 75 eurov, postanejo last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(4) Če komisija ugotovi, da prejeto protokolarno ali priložnostno darilo presega vrednosti iz prejšnjega odstavka ali v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(5) Darilo iz tretjega odstavka tega člena funkcionar preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo. Če darilo fizično ne obstaja več ali ga iz drugih razlogov ni mogoče predati v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo, funkcionar na podlagi odločbe komisije vplača vrednost darila v državni oziroma občinski proračun.

(6) Način razpolaganja z darili, vodenja in vsebino seznama daril, ki jih v zvezi z opravljanjem funkcije prejemajo funkcionarji, ter glede drugih izvedbenih vprašanj v zvezi s prepovedmi, omejitvami in dolžnostmi funkcionarjev pri sprejemanju daril določi komisija.

32. člen (posredovanje seznamov daril komisiji)

(1) Državni in drugi organi ter organizacije, ki so dolžne voditi sezname daril, kopije teh seznamov za preteklo leto posredujejo komisiji do 31. marca tekočega leta.

(2) Če komisija pri pregledu seznama ugotovi odstopanje od zakonskih meril, določenih v 30. členu tega zakona, o tem obvesti organ oziroma organizacijo, ki ji je posredovala seznam.

(3) Na podlagi zbranih podatkov komisija pripravi javni katalog daril, sprejetih v preteklem letu, in ga objavi na svoji spletni strani.

33. člen

(darila in objektivnost opravljanja funkcije)

(1) Komisija pri spremljanju izvajanja določb tega zakona glede sprejemanja daril ocenjuje, ali je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(2) Če komisija oceni, da je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, o tem nemudoma obvesti organe odkrivanja in pregona, po potrebi pa tudi druge pristojne organe.

(3) Če komisija ugotovi, da je funkcionar sprejemal darila, ki so ali bi lahko vplivala na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, darila na podlagi odločbe komisije postanejo last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

34. člen

(darila državnim in lokalnim organom ter nosilcem javnih pooblastil)

(1) Državni organi, lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil lahko sprejemajo darila samo v primerih in pod pogoji, kot jih določa zakon.

(2) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ne glede na določbe drugih zakonov ne smejo sprejemati daril, ki vplivajo ali bi lahko vplivala na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njihovega delovanja.

(3) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil skupaj s seznamom daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona komisiji posredujejo tudi seznam daril, sprejetih po prvem odstavku tega člena.

(4) Če komisija ugotovi, da je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil sprejel darilo, ki vpliva ali bi lahko vplivalo na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njegovega delovanja, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

3. Omejitve poslovanja

35. člen

(omejitve poslovanja in posledice kršitev)

(1) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezan postopek javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, ali izvaja postopek podeljevanja koncesij ali drugih oblik javno-zasebnega partnerstva, ne sme naročati blaga, storitev ali gradenj, sklepati javno-zasebnih partnerstev ali podeliti posebnih ali izključnih pravic subjektom, v katerih je funkcionar, ki pri tem organu ali organizaciji opravlja funkcijo, ali njegov družinski član:

- udeležen kot poslovodja, član poslovodstva ali zakoniti zastopnik ali
- je neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanovitelskih pravicah, upravljanju ali kapitalu.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za poslovanje organa ali organizacije javnega sektorja s funkcionarjem ali njegovim družinskim članom kot fizično osebo.

(3) Prepoved poslovanja v obsegu, ki izhaja iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena, ne velja za postopke oziroma druge načine pridobivanja sredstev, ki niso zajeti v prvem odstavku tega člena, pod pogojem, da so pri tem dosledno spoštovane določbe tega ali drugega zakona o nasprotju interesov in o dolžnosti izogibanja temu nasprotju oziroma pod pogojem, da se funkcionar dosledno izloči iz vseh faz odločanja o sklenitvi in izvedbi postopka ali posla. Če funkcionar oziroma njegov družinski član v tem primeru krši določbe o izogibanju nasprotju interesov oziroma o dolžni izločitvi, nastopijo posledice kot v primeru prepovedi poslovanja.

(4) Prepoved poslovanja iz prvega odstavka tega člena in prepoved iz prejšnjega odstavka veljata tudi za ožje dele občine (vaške, krajevne ali četrtne skupnosti), ki imajo lastno pravno subjektiviteto, če je občinski funkcionar član sveta ožjega dela občine ali če se posamezen posel lahko sklene le z njegovim soglasjem.

(5) Funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije, nato pa najkasneje v osmih dneh po vsaki spremembi, organu, v katerem opravljajo funkcijo, posredujejo naziv, matično številko in sedež subjektov, s katerimi so oni in njihovi družinski člani v razmerju iz prvega odstavka tega člena. Organ seznam subjektov iz prejšnjega stavka tega člena posreduje komisiji najkasneje v 15 dneh od prejema podatkov oziroma obvestila o spremembi subjektov. Komisija seznam subjektov iz prvega stavka tega odstavka mesečno objavlja na svoji spletni strani.

(6) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.

(7) Pogodba ali druge oblike pridobivanja sredstev, ki so v nasprotju z določbami tega člena, so nične.

36. člen
(začasna prepoved poslovanja po prenehanju funkcije)

(1) V roku dveh let po prenehanju funkcije funkcionar v razmerju do organa, pri katerem je opravljal svojo funkcijo, ne sme nastopiti kot predstavnik poslovnega subjekta, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike.

(2) Organ, v katerem je funkcionar opravljal funkcijo, v roku enega leta po prenehanju funkcije ne sme poslovati s subjektom, v katerem je bivši funkcionar neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot 5 % udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu.

(3) O primeru iz prvega odstavka tega člena organ, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, nemudoma, najpozneje pa v roku 30 dni, obvesti komisijo.

4. Nasprotje interesov

37. člen
(dolžnost izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora biti pozorna na vsako dejansko ali možno nasprotje interesov in mora storiti vse, da se mu izogne.

(2) Uradna oseba svoje funkcije ali službe ne sme uporabiti zato, da bi sebi ali komu drugemu uresničila kakšen nedovoljen zasebni interes.

38. člen
(posledice neupoštevanja dolžnosti izogibanja)

(1) Če z drugim zakonom ni določeno drugače, mora uradna oseba, ki ob nastopu službe ali funkcije ali med njenim izvajanjem, ugotovi nasprotje interesov ali možnost, da bi do njega prišlo, o tem takoj pisno obvestiti svojega predstojnika, če predstojnika nima, pa komisijo. Ob tem mora takoj prenehati z delom v zadevi, v kateri je prišlo do nasprotja interesov, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

(2) Predstojnik oziroma komisija o obstoju nasprotja interesov odločita v 15 dneh in s svojo odločitvijo takoj seznanita uradno osebo.

39. člen
(postopek ugotavljanja nasprotja interesov)

(1) Če obstaja verjetnost, da je pri uradnih ravnanjih uradnih oseb obstajalo nasprotje interesov, lahko komisija uvedbe postopek ugotavljanja dejanskega obstoja nasprotja interesov in njegovih posledic.

(2) Če je na podlagi izvedenega postopka ugotovljeno nasprotje interesov, komisija s tem seznanjeni pristojni organ ali delodajalca in mu določi rok, v katerem jo je dolžan obvestiti o sprejetih ukrepih.

(3) Če komisija ugotovi, da je uradna oseba v obravnavani situaciji vedela oziroma bi morala in mogla vedeti, da obstaja nasprotje interesov, vendar je kljub temu ravnala v nasprotju z določbami o preprečevanju nasprotja interesov, komisija o tem obvesti druge pristojne organe.

(4) Komisija lahko uvede postopek iz prvega odstavka tega člena v roku dveh let od opravljenih uradnih dejanj.

40. člen (izjeme uporabe tega poglavja)

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za postopke, v katerih je izločitev uradne osebe urejena z drugim zakonom.

V. NADZOR NAD PREMOŽENJSKIM STANJEM

41. člen (dolžnost prijave premoženjskega stanja)

(1) Zavezanci po tem poglavju so: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe, osebe, odgovorne za javna naročila, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo (2) Poklicni funkcionar, nepoklicni župan in podžupan, uradnik na položaju in poslovodna oseba ter državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero je bil imenovan ali izvoljen na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora mora takoj, najpozneje pa v enem mesecu po nastopu in prenehanju funkcije ali dela, komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju. Podatke o premoženjskem stanju morajo ti zavezanci komisiji sporočiti tudi leto dni po prenehanju funkcije ali dela. (3) Osebe, odgovorne za javna naročila, morajo komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju enkrat letno, in sicer do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto, če so v preteklem koledarskem letu sodelovale v postopku javnega naročanja, kot je opredeljen v 11. točki 4. člena tega zakona. Podatke o svojem premoženjskem stanju morajo v roku in na način, določen v prejšnjem stavku, sporočiti tudi uradniki Državne revizijske komisije. Za osebe, odgovorne za javna naročila, in uradnike Državne revizijske komisije se ne uporablja drugi odstavek 43. člena tega zakona.

(4) Sporočanje podatkov o premoženjskem stanju iz drugega in tretjega odstavka tega člena se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.

(5) Organi, kjer so zaposleni zavezanci, in naročniki, ki poslujejo po predpisih, ki urejajo javno naročanje, komisiji posredujejo sezname teh zavezancev v 30 dneh po vsaki spremembi. Podatke o državljanih Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi naloge ali predloga vlade oziroma državnega zbora, komisiji posredujejo vlada oziroma državni zbor. Sezname vsebujejo naslednje podatke zavezancev: osebno ime, EMŠO, davčno številko zavezanca, funkcijo oziroma položaj, naslov stalnega bivališča, pri funkcionarjih z omejenim mandatom in uradnikih na položaju pa tudi datum nastopa oziroma prenehanja funkcije oziroma položaja.

42. člen

(podatki o premoženjskem stanju)

(1) Podatki o premoženjskem stanju zavezanca obsegajo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega prebivališča,
- davčno številko zavezanca,
- podatke o funkciji oziroma delu,
- delu, ki ga je opravljal neposredno pred nastopom funkcije,
- drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja,
- lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
- deležih, delnicah, pravicah, ki jih imajo subjekti iz prejšnje alineje v drugi družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije, (v nadaljnjem besedilu: posredno lastništvo),
- obdavčljivi dohodki po zakonu, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine,
- nepremičninah z vsemi zemljiškoknjižnimi podatki,
- denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, katerih skupna vrednost na posameznem računu presega 10.000 evrov,
- skupni vrednosti gotovine, če njena skupna vrednost presega 10.000 evrov,
- vrstah in vrednosti vrednostnih papirjih, če njihova skupna vrednost ob času prijave premoženja presega 10.000 evrov,
- dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 evrov,
- premičninah, katerih vrednost presega 10.000 evrov,
- druge podatke v zvezi s premoženjskim stanjem, ki jih zavezanec želi sporočiti.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka, ki jih je možno pridobiti iz uradnih evidenc, lahko komisija pridobi iz teh evidenc zaradi preverbe resničnosti navedb zavezanca.

(3) Če komisija na podlagi primerjave podatkov iz prvega odstavka tega člena in drugih podatkov ugotovi neskladje, lahko zahteva od zavezanca, da podatkom iz prvega odstavka tega člena priloži ustrezna dokazila.

43. člen

(dolžnost sporočanja sprememb premoženjskega stanja)

(1) Podatke o letnih dohodkih iz desete alineje prvega odstavka prejšnjega člena v elektronski obliki pridobi komisija od pristojnega organa.

(2) Vsako spremembo glede funkcije, dejavnosti oziroma lastništva iz osme in devete alineje prvega odstavka prejšnjega člena in vsako spremembo v premoženjskem stanju iz enajste do sedemnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki presega 10.000 eurov, mora zavezanec sporočiti komisiji do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(3) Sporočanje sprememb premoženjskega stanja se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije. Obrazec za sporočanje sprememb premoženjskega stanja obsega tudi možnost navedbe razloga povečanja premoženja.

(4) Komisija lahko kadarkoli zahteva od zavezanca, da ji predloži podatke iz 42. člena tega zakona. Zavezanec mora komisiji predložiti te podatke najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve.

(5) Če je ob primerjavi predloženih podatkov z dejanskim stanjem mogoče utemeljeno sklepati, da zavezanec svoje premoženje oziroma dohodke, z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu, prenaša na družinske člane, lahko komisija od njih zahteva, da v enem mesecu po prejemu zahteve komisiji predložijo podatke iz desete do šestnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena.

44. člen

(poziv za predložitev podatkov premoženjskega stanja)

(1) Če komisija ugotovi, da ji zavezanec ni sporočil podatkov o svojih funkcijah, dejavnostih, premoženju in dohodkih v skladu s tem zakonom, ga pozove, da ji v roku, ki ne sme biti krajši od 15 in ne daljši od 30 dni, predloži predpisane podatke.

(2) Če zavezanec v roku iz prejšnjega odstavka ne predloži zahtevanih podatkov, komisija odloči, da se mu plača oziroma nadomestilo plače vsak mesec po tem, ko je pretekel rok, zniža za znesek v višini deset odstotkov njegove osnovne plače, vendar največ do višine minimalne plače. Odločbo je dolžan izvršiti delodajalec.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za nepoklicne župane in podžupane.

45. člen

(nesorazmerno povečanje premoženja)

(1) Če komisija na podlagi podatkov o premoženjskem stanju ali na podlagi drugih podatkov ugotovi, da se je premoženje zavezanca, od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov ali pa da vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja, pozove zavezanca, da najkasneje v 15 dneh pojasni način povečanja premoženja oziroma razliko med dejanskim in prijavljenim premoženjem.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka ne pojasni načina povečanja premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na razumljiv način, komisija o tem obvesti organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, v primeru suma storitve drugih kršitev pa tudi druge pristojne organe.

(3) Organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, lahko razen pri neposredno izvoljenih funkcionarjih, na podlagi obvestila komisije iz prejšnjega odstavka, v skladu z ustavo in zakonom začne postopek za prenehanje mandata ali za razrešitev ali druge postopke in o tem obvesti komisijo.

(4) Organi iz drugega in prejšnjega odstavka komisijo o svojih ugotovitvah in odločitvah obvestijo v treh mesecih od prejema obvestila komisije.

(5) Če komisija utemeljeno sumi, da se je premoženje zavezanca iz prvega odstavka tega člena znatno povečalo, pa za to povečanje zavezanec ni podal utemeljenega pojasnila, hkrati pa obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s tem premoženjem razpolagal, ga skril ali odtujil, lahko komisija državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora.

(6) Državno tožilstvo ali drug organ iz prejšnjega odstavka mora komisiji najpozneje v roku 72 ur pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel.

46. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki o dohodkih in premoženjskem stanju zavezancev, z izjemo oseb, odgovornih za javna naročila in uradnikov Državne revizijske komisije, so ne glede na omejitve, ki jih določa zakon o varovanju osebnih podatkov in davčnih tajnostih, javno dostopni v delu, ki se nanaša na dohodke in premoženje, pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti. Podatki so

javno objavljeni še 24 mesecev od dneva prenehanja opravljanja javne funkcije oziroma dela. Podrobnejšo metodologijo za javno objavo podatkov določi komisija s poslovníkom.

(2) Komisija na svoji spletni strani objavi podatke o dohodkih in premoženju, ki je bilo pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti, in sicer o:

- osebnem imenu in funkciji zavezanca,
- lastništvu oziroma deležih in številu delnic ter pravic v gospodarski družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije,
- lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljavskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
- številu in vrednosti nepremičnin brez zemljiškoknjižnih podatkov,
- skupni vrednosti denarnih sredstev pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti vrednostnih papirjev, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti dolgov, obveznosti oziroma prevzetih jamstev, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti danih posojil, če ta presega 10.000 eurov,
- premičninah, katerih vrednost presega 10.000 eurov, na način, ki ne omogoča njihove identifikacije.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na način, ki omogoča njihovo medsebojno primerljivost.

VI. NAČRTI INTEGRITETE

47. člen (načrt integritete)

(1) Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi (v nadaljevanju: zavezanci za izdelavo načrtov integritete), morajo skladno s tem zakonom oblikovati in sprejeti načrt integritete in o tem obvestiti komisijo.

(2) Če ugotovi, da je izvajanje dejavnosti v javnem interesu in razpolaganje z javnim premoženjem izrazito izpostavljeno tveganjem za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja, lahko komisija izda sklep, s katerim javnemu subjektu, ki ni zajet v prejšnjem odstavku, v katerem se ta dejavnost opravlja ali razpolaganje poteka, odredi, da v sodelovanju z njo izdelata, uresničuje in dopolnjuje načrt integritete.

(3) Načrt integritete vsebuje zlasti:

- oceno korupcijske izpostavljenosti institucije,
- osebna imena ter delovna mesta oseb, odgovornih za načrt integritete,
- opis področij in načina odločanja z oceno izpostavljenosti tveganjem za korupcijo in predloge za izboljšave integritete,

- ukrepe za pravočasno odkrivanje, preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo ter
- druge dele načrta, opredeljene v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(4) Komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka.

48. člen

(izdelava in nadzor načrtov integritete)

(1) Zavezanci za izdelavo načrtov integritete se glede na oceno izpostavljenosti tveganjem korupcije razvrstijo v najmanj, srednje in najbolj izpostavljeno skupino, kazalniki za razvrščanje po posameznih skupinah, metodologija in način izdelave ter vrednotenje načrtov integritete so določeni v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(2) Komisija preverja, ali so zavezanci sprejeli načrt integritete in kako ga uresničujejo.

49. člen

(prošnja za oceno načrta integritete)

Komisija lahko tudi na predlog drugih pravnih oseb, ki niso določene v prvem odstavku 47. člena tega zakona in na njihove stroške ob uporabi določbe drugega odstavka 47. člena tega zakona, izdela oceno integritete ali poda predloge za njeno izboljšanje.

50. člen

(objava smernic oblikovanja načrta integritete)

Komisija izdela in na svojih spletnih straneh objavi smernice za oblikovanje načrtov integritete, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete.

VII. RESOLUCIJA O PREPREČEVANJU KORUPCIJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

51. člen

(namen in cilj)

(1) Resolucija je akt, ki ga na predlog vlade sprejme državni zbor.

(2) Z resolucijo se teži k realnim, postopnim in premišljenim ukrepom za odpravo korupcije, njeni osnovni cilji so usmerjeni preventivno: dolgoročna in trajna odprava pogojev za nastanek in razvoj korupcije, vzpostavitev ustreznega pravnega in institucionalnega okolja za preprečevanje korupcije, dosledna uveljavitev odgovornosti za nezakonita dejanja, izgradnja splošno sprejemljivega sistema ničelne tolerance do vseh korupcijskih ravnanj skozi razne oblike izobraževanj in učinkovita uporaba mednarodno uveljavljenih standardov na tem področju.

(3) Komisija spremlja uresničevanje resolucije na podlagi akcijskega načrta, ki ga v sodelovanju z nosilci ukrepov iz resolucije sprejme v roku treh mesecev po sprejemu resolucije ali njenih sprememb.

(4) Za uresničevanje obveznosti iz prejšnjega odstavka lahko komisija daje predloge za sprejem in spremembo predpisov ter usmeritve glede načina izvrševanja ukrepov iz resolucije in načrtov za njeno uresničevanje.

52. člen (aktivnosti)

(1) Pri uresničevanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje komisija sodeluje z organizacijami iz javnega in zasebnega sektorja, neprofitnimi organizacijami zasebnega prava s področja preprečevanja korupcije ter z državljanke in državljani.

(2) Sodelovanje iz prejšnjega odstavka se nanaša na skupne dejavnosti pri izvajanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje, analize stanja na področju korupcije, izvajanje medijskih kampanj in druge dejavnosti, pomembne za krepitev integritete in preprečevanje korupcije.

53. člen (akcijski načrt)

(1) Nosilci ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije iz javnega sektorja komisiji do konca meseca februarja vsako leto poročajo o dejavnostih za uresničitve teh ukrepov v preteklem letu.

(2) Komisija v roku treh mesecev po prejemu poročil iz prejšnjega odstavka sestavi poročilo o izvajanju resolucije z navedbo ključnih dosežkov, problemov, dejavnikov tveganja in ocene uspešnosti in ga vključi v letno poročilo o delu iz 19. člena tega zakona.

(3) Zaradi neizvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije lahko komisija zoper odgovorne osebe za izvajanje ukrepov predlaga ugotavljanje odgovornosti pristojnemu organu.

54. člen (spremembe in dopolnitve resolucije)

(1) Če nosilci ukrepov iz resolucije in iz načrtov za njeno uresničevanje v svojih poročilih predlagajo spremembe ali dopolnitve resolucije, komisija o njih sprejme mnenje ter s predlogi nosilcev in svojimi lastnimi predlogi v poročilu iz drugega odstavka prejšnjega člena seznaniti državni zbor.

(2) Če komisija ugotovi, da bi bili potrebni takojšnji popravki resolucije ali izvedba drugih nujnih ukrepov za njeno uresničitev, pristojne pozove, da začnejo z njihovo izvedbo in o tem takoj obvesti državni zbor.

(3) Če se komisija s predlogi nosilcev ukrepov iz prvega odstavka tega člena ne strinja, jih o tem obvesti in obrazloži svojo odločitev.

55. člen (spremembe resolucije)

Komisija vsaka tri leta preveri, ali je potrebno spremeniti ali dopolniti resolucijo. Ugotovitve in predloge vključi v prvo naslednje redno poročilo državnemu zboru.

VIII. LOBIRANJE

1. Lobiranja

56. člen (lobiranje in lobist)

(1) Lobiranje lahko opravljajo samo registrirani lobisti, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena tega zakona.

(2) Lobist je lahko vsaka polnoletna oseba, ki ni zaposlena v javnem sektorju in ji ni bila odvzeta poslovna sposobnost ter ni bila zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojena na več kot šest mesecev zapora.

(3) Funkcionar ne sme lobirati pred potekom dveh let, odkar mu je prenehala funkcija.

56.a člen (izjeme lobiranja)

Delovanje posameznikov, neformalnih skupin ali interesnih organizacij z namenom vplivanja na odločanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, na področju, ki se neposredno nanaša na sistemska vprašanja krepitve pravne države, demokracije in varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ne sodi med lobiranje po določbah tega zakona.

2. Združenje lobistov

57. člen

(združenje lobistov)

Lobisti se lahko združujejo v združenja lobistov, ki sprejmejo kodeks poklicne etike.

3. Registracija lobistov

58. člen (vpis v register)

(1) Dejanja lobiranja lahko izvaja domača ali tuja fizična oseba, ki je vpisana v registru lobistov v Republiki Sloveniji, ki ga vodi komisija. Vpis v register je pogoj za pričetek izvajanja lobiranja.

(2) Za pravno osebo lahko izvajajo lobiranje samo fizične osebe, ki so vpisane v register lobistov v Republiki Sloveniji.

(3) Lobisti se vpišejo v register, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime lobista, davčno številko, naslov, kamor želi prejemati obvestila in vabila iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, firmo oziroma ime in sedež gospodarske družbe, samostojnega podjetnika, ali interesne organizacije, če je lobist pri teh zaposlen, ter področja, glede katerih je registriral interes.

(4) Ne glede na določbe tega zakona, se oseba, ki lobira za interesno organizacijo, v kateri je zaposlena, za ta namen ni dolžna vpisati v register lobistov. Enako velja za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika interesne organizacije.

(5) Za vpis v register se plača taksa v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse.

(6) Podatki v registru, razen davčne številke, so javni.

(7) Tuji lobisti se v register vpišejo na podlagi uradno prevedenih dokazil, ki smiselno dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Lobist mora prijaviti vsako spremembo podatkov za vpis v register v osmih dneh po nastanku sprememb.

59. člen (listine vpisa)

Tuja fizična oseba mora priložiti za vpis v register tudi izpisek iz javnega registra za lobista samostojnega podjetnika, gospodarsko družbo ali interesno organizacijo, če je lobist pri teh zaposlen.

60. člen (izdaja odločbe)

(1) Komisija izda odločbo o vpisu v register oziroma odločbo o izbrisu iz registra v 15 dneh po prejemu vloge za vpis oziroma po nastopu razlogov za izbris iz registra.

(2) Lobista se vpiše v register z dnem vročitve odločbe.

(3) Na podlagi odločbe o vpisu v register se lobistu izda dokazilo o vpisu. Obrazec dokazila določi registracijski organ.

(4) Dokazilo mora lobist vrniti registracijskemu organu v osmih dneh od prenehanja veljavnosti registracije oziroma od izbrisa iz registra.

61. člen (dopolnitev podatkov vpisa)

(1) Če komisija ugotovi, da kandidat za lobista za vpis oziroma za obnovitev vpisa v register ni predložil vseh potrebnih podatkov in prilog, ga najkasneje v petih dneh pozove, naj jih v določenem roku posreduje. Ta rok ne sme biti krajši od petih dni in ne daljši od 15 dni.

(2) Če kandidat za lobista v določenem roku posreduje podatke, mu komisija izda odločbo o vpisu v register v nadaljnjih 15 dneh.

(3) Če kandidat za lobista v roku iz prvega odstavka tega člena ne posreduje podatkov, se njegova vloga za vpis v register zavrže.

62. člen (izbris iz registra)

Lobista komisija izbriše iz registra, če:

- se ugotovi, da so podatki in dokazila, na podlagi katerih je bil vpisan v register, lažni,
- je bil zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojen na več kot šest mesecev zapora,
- ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register,
- pisno izjavi, da ne želi biti več lobist in opravljati lobiranja.

4. Poročanje lobistov

63. člen (poročilo lobista)

(1) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora komisiji pisno poročati o svojem delu, in sicer:

- do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto,
- najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije.

(2) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora dokumentacijo, ki je osnova za poročanje komisiji, hraniti pet let od dneva podaje poročila iz prejšnjega odstavka.

64. člen
(vsebina poročila)

Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje:

- davčno številko lobista,
- podatke o interesnih organizacijah, za katere je lobiral,
- podatke o višini plačila, ki ga je prejel od teh organizacij za vsako zadevo, v kateri je lobiral, če pa je proces lobiranja sestavni del storitvene pogodbe, ki vključuje tudi druge dejavnosti in vrednost lobiranja ni mogoče enoznačno opredeliti, se poroča o vrednosti storitvene pogodbe, kjer lobist označi, kolikšen delež v odstotkih je plačilo za proces lobiranja,
- navedbo namena in cilja, zaradi katerega je lobiral za posamezno interesno organizacijo,
- navedbo državnih organov in lobirancev, pri katerih je lobiral,
- navedbo vrst in načinov lobiranja za posamezno zadevo, v kateri je lobiral,
- navedbo vrste in vrednosti donacij političnim strankam in organizatorjem volilnih ter referendumskih kampanj.

65. člen
(preizkus poročila in dopolnitev)

Komisija preizkusi, ali poročilo vsebuje vse predpisane podatke. Če ugotovi, da je poročilo glede predpisanih podatkov pomanjkljivo, zahteva, naj lobist v določenem roku poročilo ustrezno dopolni. Ta rok ne sme biti krajši od 20 dni in ne daljši od 30 dni.

66. člen
(preverjanje resničnosti podatkov in navedb)

Komisija lahko preverja resničnost podatkov in navedb v poročilu:

- z vpogledom v dokumentacijo lobista iz 64. člena tega zakona,
- s poizvedbami pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri državnih organih in lobirancih, pri katerih je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri političnih strankah in organizatorjih volilnih ter referendumskih kampanj,
- s predlogom pristojnim organom, da opravijo revizijo poslovanja pri lobistu, ali gospodarski družbi, samostojnem podjetniku ali interesni organizaciji, kjer je lobist zaposlen, ali pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral.

4. Informiranje

67. člen
(pravica do informiranosti lobista)

(1) V pisni zahtevi za dostop do informacij javnega značaja po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, lobirancu ni treba izpolniti pogojev iz prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, ima v zvezi s področji, za katere je registriral interes, pravico biti vabljen na vse javne predstavitve in na vse oblike javnih posvetovanj, o čemer so ga dolžni obveščati državni organi in lokalne skupnosti.

68. člen (informiranje lobirancev in zapis lobiranja)

(1) Lobist lahko lobirancem posreduje pisne in ustne informacije in gradivo v zadevah, v katerih lobira za interesne organizacije.

(2) Lobist se pri izvajanju lobiranja lahko sestaja z lobiranci. Lobiranec o vsakem stiku z lobistom, ki ima namen lobirati, sestavi zapis, v katerem navede podatke o lobistu: osebno ime, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami tega zakona, področje lobiranja, ime interesne organizacije, ali druge organizacije, za katero lobira lobist, navedba morebitnih prilog in datum, kraj obiska lobista ter podpis lobiranca. Lobiranec zapis posreduje v roku treh dni v vednost svojemu predstojniku in komisiji. Obveznost izdelave zapisa za lobirance velja tudi v primeru stikov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona. Zapise komisija hrani za dobo petih let.

69. člen (dolžnost identifikacije lobista)

(1) Lobist se mora lobirancem identificirati in pokazati pooblastilo interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. Lobist mora navesti tudi namen in cilj, zaradi katerega lobira.

(2) Lobiranci lahko privolijo v stike z lobistom samo po predhodni preveritvi, ali je lobist vpisan v register lobistov, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena tega zakona.

(3) Če bi pri stiku z določenim lobistom pri lobirancu nastalo nasprotje interesov, je lobiranec stik dolžan odkloniti.

5. Prepovedi

70. člen (prepovedana ravnanja lobistov)

(1) Lobist ne sme lobirati izven okvirov, kot je določeno v 14. točki 4. člena tega zakona.

(2) Lobist lobirancem ne sme posredovati netočnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij.

(3) Lobist pri lobiranju ne sme ravnati proti predpisom, ki določajo prepoved sprejemanja daril v zvezi z opravljanjem funkcije ali javnimi nalogami lobirancev.

71. člen

(prijava prepovedanih ravnanj lobistov)

(1) Če lobist ne ravna v skladu s prejšnjim členom ali če ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom, ga lobiranec v roku desetih dni od poskusa lobiranja prijavi komisiji.

(2) Lobiranci so dolžni komisiji prijaviti stike iz četrtega odstavka 58. člena, kadar ti stiki potekajo na nejasen način.

(3) Če ocenijo, da so stiki iz prejšnjega odstavka nezakoniti ali v nasprotju z namenom tega zakona, so jih lobiranci dolžni zavrniti in o tem obvestiti komisijo.

72. člen

(pravica izjaviti se o prijavi)

(1) Komisija v primeru prijave iz prejšnjega člena obvesti lobista oziroma prijavljeno osebo in ji določi rok, v katerem se lahko o tem izjavi. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni.

(2) Izjavo iz prejšnjega odstavka lahko lobist oziroma prijavljena oseba da pisno ali ustno na zapisnik pred komisijo.

(3) Resničnost podatkov iz prijave in izjave lobista ali prijavljene osebe lahko komisija preverja v skladu s 66. členom tega zakona.

73. člen

(sankcije zaradi neupoštevanja določil tega zakona)

(1) Lobistu, ki ni poslal poročila iz 63. člena tega zakona ali ni dopolnil poročila v skladu s 65. členom tega zakona ali je po 66. členu tega zakona ugotovljeno, da je v poročilu navedel neresnične podatke, komisija lahko izreče naslednje sankcije:

- pisni opomin,
- prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od treh mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
- izbris iz registra.

(2) Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.

(3) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev.

74. člen

(sankcije zaradi kršitev identifikacije in prepovedi ravnanja lobistov)

(1) Lobistu, ki je ravnal v nasprotju z 69. ali 70. členom tega zakona, komisija lahko izreče naslednje sankcije:

- pisni opomin,
- prepoved nadaljnjega lobiranja v določeni zadevi,
- prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od 3 mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
- izbris iz registra.

(2) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev. Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.

IX. UPORABA PODATKOV IN VODENJE EVIDENC

75. člen

(uporaba podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom ter podatki, določeni v evidencah v tem zakonu, se smejo obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov.

76. člen

(evidenca podatkov in rok hranjenja)

(1) Komisija podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljeno na podlagi tega zakona, hrani deset let, nato se dokumentacija s podatki in informacijami arhivira.

(2) Komisija vodi naslednje evidence podatkov:

- evidenco prijav o sumih korupcije in kršitev tega zakona, ki vsebuje ime, priimek in naslov stalnega ali začasnega prebivališča prijavitelja, ime, priimek in naslov stalnega ali začasnega prebivališča prijavljenih oseb in druge podatke, povezane s preprečevanjem in raziskovanjem prijavljenih koruptivnih ravnanj za namene ugotavljanja korupcije in izvajanja pristojnosti komisije ter drugih državnih organov na področju preprečevanja korupcije,
- evidenco funkcionarjev, uradnikov na položaju, poslovodnih oseb, uradnih oseb, oseb odgovornih za javna naročila iz 4. člena tega zakona (osebno ime, EMŠO, davčna številka, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega bivališča), za namene ugotavljanja zavezancev, njihove istovetnosti in preverjanja podatkov ter odločanja po tem zakonu,
- evidenco zadev s področja mednarodne korupcije v skladu s šesto alinejo prvega odstavka 12. člena tega zakona (osebno ime osumljene, oবাদene, obtožene ali obsojene osebe, EMŠO,

kvalifikacija kaznivega dejanja, vrsta zaključka zadeve), za namene ugotavljanja vzrokov mednarodne korupcije, oblikovanja ukrepov, za potrebe poročanja mednarodnim organizacijam, odkrivanja primerov mednarodne korupcije v skladu s pooblastili po tem zakonu in sodelovanja z drugimi pristojnimi državnimi organi,

- evidenco zadev s področja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj iz četrtega, petega in šestega odstavka 23. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja ali njegov psevdonom, odločitev o tem, ali je bila prijava podana v dobri veri in ali je bila za zaščito prijavitelja in njegovih družinskih članov odrejena zaščita po zakonu, ki ureja zaščito prič), za namene izvajanja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči prijaviteljem,

- evidenco zadev s področja zaščite uradnih oseb, od katerih se zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje iz 24. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja komisiji, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa in seznam izdanih navodil komisije za ravnanje), za namene izvajanja zaščite uradnih oseb, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči uradnim osebam,

- evidenco o obstoju vzročne zveze iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona in evidenco zahtevkov za premestitev iz četrtega odstavka 25. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa, vsebina ocene oziroma zahtevka za premestitev), za namene ugotavljanja obstoja povračilnih ukrepov, ukrepanja proti povračilnim ukrepom ter spremljanja učinkovitosti ukrepov komisije,

- evidenco seznamov daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime obdarovanca in njegova funkcija, vrsta darila) in evidenco iz tretjega odstavka 34. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime prejemnika darila in njegova funkcija ali položaj, vrsta in vrednost darila), za namene ugotavljanja in odločanja o kršitvah glede prepovedi in omejitev sprejemanja daril, nadzora komisije nad vodenjem seznamov daril ter njihovega objavljanja,

- evidenco poslovnih subjektov iz 35. člena tega zakona (naziv poslovnega subjekta, matična številka in sedež), za namene izvajanja nadzora nad omejitvami poslovanja, sporočanja podatkov, objavljanja podatkov o poslovnih subjektih za katere veljajo omejitve poslovanja z njimi,

- evidenco uradnih oseb, glede katerih komisija po drugem odstavku 38. člena in drugem odstavku 39. člena tega zakona ugotavlja obstoj nasprotja interesov (osebno ime uradne osebe, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega prebivališča, vsebina odločitve komisije), za namene ugotavljanja in odločanja o nasprotju interesov ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,

- evidenco zavezancev iz prvega odstavka 41. člena, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka 41. člena in prvega odstavka 42. člena, pri čemer se podatki o premoženjskem stanju vodijo ločeno, za namene ugotavljanja zavezancev in njihove istovetnosti, preverjanja podatkov in odločanja po tem zakonu ter za objavo podatkov in izvajanje pristojnosti komisije in drugih državnih organov na področju preprečevanja korupcije,

- evidenco zadev s področja nesorazmerno povečanega premoženja iz 45. člena tega zakona (osebno ime, funkcija oziroma položaj zavezancev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, seznam obvestil po drugem odstavku 45. člena tega zakona, seznam obvestil iz četrtega odstavka 45. člena tega zakona, seznam sprejetih odločitev po petem odstavku 45. člena tega zakona in seznam ukrepov po šestem odstavku 45. člena tega zakona), za namene

ugotavljanja premoženjskega stanja zavezancev, za odločanje o kršitvah ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,

- evidenco oseb iz druge alineje tretjega odstavka 47. člena tega zakona (osebno ime, delovno mesto, organ), za namene učinkovitega izvajanja načrta integritete ter usposabljanja oseb, odgovornih za načrt integritete,

- evidenco funkcionarjev, zoper katere je komisija predlagala uveljavljanje odgovornosti zaradi neizvajanja ukrepov iz resolucije (tretji odstavek 53. člena), ki vsebuje podatke iz prve alineje tega odstavka, za namene uresničevanja resolucije, in predlaganja ukrepov v primeru njihovega neizvajanja,

- evidenco – register lobistov, ki vsebuje podatke iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranjem,

- evidenco samostojnih podjetnikov, gospodarskih družb oziroma interesnih organizacij, za katere lobirajo lobisti (naziv, davčna številka) iz 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranjem,

- evidenco izrečenih sankcij lobistom po 73. in 74. členu tega zakona (osebno ime lobista, davčna številka, vrsta kršitve, vrsta sankcije), za namene zagotavljanja zakonitosti in transparentnosti lobiranja, varnosti pravnega prometa, spremljanja vzrokov in kršitev ter oblikovanja ukrepov.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

77. člen

(prekrški fizičnih oseb)

(1) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

- se v nasprotju z določbo sedmega odstavka 16. člena tega zakona brez opravičila ne udeleži seje komisije ali ne odgovarja na vprašanja komisije iz njene pristojnosti, razen v primerih iz devetega odstavka 16. člena tega zakona,

- v nasprotju z drugim odstavkom 16.a člena tega zakona brez predhodnega pisnega dovoljenja komisije razkrije, objavi ali nepooblaščenim tretjim osebam posreduje podatke ali informacije, ki jih je pridobil oziroma se je z njimi seznanil v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za komisijo,

- v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona ugotavlja identiteto prijavitelja, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični,

- v nasprotju z določbo drugega odstavka 26. člena tega zakona komisije ne obvesti o opravljanju poklicne ali druge dejavnosti,

- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 26. člena tega zakona ne spoštuje odločbe o prepovedi opravljanja dodatne dejavnosti ali pogojev in omejitev, ki mu jih je z odločbo postavila komisija,

- v nasprotju z določbami 30. člena tega zakona sprejme darilo ali drugo korist v zvezi z opravljanjem funkcije,

- v nasprotju z določbami 31. člena tega zakona sprejetega darila in njegove vrednosti ne vpiše v seznam daril pri organu ali organizaciji, v kateri opravlja svojo funkcijo ali ga ne preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo,

- v nasprotju z določbo petega odstavka 35. člena tega zakona organu, v katerem opravlja funkcijo, ne sporoči podatkov o subjektih, s katerimi so on ali njegovi družinski člani povezani na način iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 36. člena tega zakona v roku dveh let po prenehanju funkcije v razmerju do organa, v katerem je opravljal svojo funkcijo, nastopi kot predstavnik pravne osebe, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 38. člena tega zakona svojega predstojnika ali komisije ne obvesti takoj o nasprotju interesov oziroma možnosti, da bi do njega prišlo,
- v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka 41. člena tega zakona komisiji ne sporoči podatkov o premoženjskem stanju,
- v prijavo o premoženjskem stanju iz 42. in 43. člena tega zakona ali v njene dopolnitve ne vpiše potrebnih podatkov ali vpiše lažne podatke,
- ki opravlja dejanja lobiranja, čeprav ni vpisan v register lobistov skladno s prvim odstavkom 58. člena in ni izzet iz obveznosti registracije na podlagi četrtega odstavka 58. člena tega zakona,
- kot lobiranec v skladu z drugim odstavkom 68. člena tega zakona ne izdela zapisa o lobiranju,
- kot lobiranec v nasprotju z določbo 69. člena tega zakona ne odkloni stika z lobistom, ki ni vpisan v register lobistov ali stika, pri katerem bi nastalo nasprotje interesov,
- ki kot lobiranec v roku iz 71. člena tega zakona ne prijavi komisiji lobista, ki ravna v nasprotju s 70. členom ali ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom.

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

- v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona razkrije identiteto prijavitelja, ki je prijavno podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični, ali poda zlonamerno prijavo,
- v nasprotju z določbo petega odstavka 26. člena tega zakona po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja ne preneha z opravljanjem poklicne ali druge dejavnosti,
- v nasprotju z določbo 28. člena tega zakona ne preneha opravljati nezdružljive funkcije, članstva ali dejavnosti,
- ki lobira v nasprotju s 70. členom tega zakona.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali organizacije iz javnega sektorja, če v nasprotju z določbo drugega in petega odstavka 14. člena tega zakona v pogodbo, ki jo sklene organ ali organizacija javnega sektorja, ne vključi vsebine iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, ali po obvestilu komisije ali drugih organov o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka 14. člena v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona ne prične s postopkom ugotavljanja ničnosti pogodbe ali z drugimi ustreznimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije, ali če komisiji v nasprotju z določbo četrtega odstavka 14. člena tega zakona ne posreduje zahtevanih pogodb in dokumentov, ali če v nasprotju z določbo šestega odstavka 14. člena tega zakona ne pridobi izjave oziroma podatkov o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, vključno z udeležbo tihih družbenikov, ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so povezane družbe s ponudnikom, ali če te izjave v nasprotju z določbo šestega odstavka 14. člena tega zakona na njeno zahtevo ne predloži komisiji.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, če komisiji v nasprotju z določbo prvega odstavka 16. člena tega zakona brezplačno ne posreduje vseh podatkov, tudi osebnih in dokumentov, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba subjekta iz javnega sektorja, če komisiji v nasprotju z določbo tretjega odstavka 16. člena tega zakona ne omogoči vpogleda v podatke in dokumente, s katerimi razpolaga ta subjekt ali ne izroči njihovega izpisa ali kopije.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena prične postopek za ugotavljanje ali razkritje prijavitelja zaradi prijave.

(7) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena tega zakona prijavitelju povzroči škodljive posledice oziroma ga izpostavi povračilnim ukrepom.

(8) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju z zahtevo komisije iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona ne preneha takoj s povračilnimi ukrepi.

(9) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega prava, ki v nasprotju s četrtem in šestim odstavkom 25. člena tega zakona brez utemeljenega razloga ne premesti javnega uslužbenca.

(10) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki sprejme darilo v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(11) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena in tretjim odstavkom 34. člena komisiji ne posreduje seznamov prejetih daril.

(12) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali organizacije javnega sektorja ali ožjega dela občine, če ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtem odstavkom 35. člena tega zakona, in odgovorna oseba organa, ki komisiji ne posreduje seznama subjektov iz petega odstavka 35. člena.

(13) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, v katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju z drugim odstavkom 36. člena posluje s poslovnim subjektom funkcionarja.

(14) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona komisije ne obvesti o ravnanju funkcionarja v nasprotju s prvim odstavkom 36. člena tega zakona.

(15) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali naročnika, ki komisiji v nasprotju s petim odstavkom 41. člena tega zakona ne posreduje seznama zavezancev.

(16) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti in nosilca javnih pooblastil kot nosilca izvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije, ki v nasprotju s prvim odstavkom 53. člena tega zakona komisiji ne poroča o dejavnostih za uresničitev teh ukrepov.

78. člen (prekrški pravnih oseb)

Z globo od 400 do 100.000 eurov se za prekršek iz tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega, devetega, desetega, enajstega, dvanajstega, trinajstega, štirinajstega, petnajstega in šestnajstega odstavka 77. člena tega zakona kaznuje nosilec javnih pooblastil ali druga pravna oseba javnega ali zasebnega prava, razen Republike Slovenije in lokalnih skupnosti.

79. člen (prekršek interesne organizacije)

(1) Z globo od 400 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek interesna organizacija, za katero z njeno vednostjo lobira posameznik, ki v nasprotju z 58. členom tega zakona ni registriran kot lobist.

(2) Z globo od 400 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek interesna organizacija, po naročilu katere lobist lobira v nasprotju s 70. členom tega zakona.

80. člen (izvajanje nadzora)

(1) Za izvajanje in za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona je pristojna komisija.

(2) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrekajo tudi v višjem znesku, kot je najnižji predpisan znesek globe, ne smejo pa presegati najvišjih zneskov glob, ki so za prekršek predpisane po tem zakonu.

Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije - ZIntPK (Uradni list RS, št. 45/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

81. člen

(pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije
v preostalem mandatu članov)

(1) Predsednik, namestnik predsednika in člani Komisije za preprečevanje korupcije po Zakonu o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04, 20/06 – ZNOJF-1 in 33/07 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: Zakon o preprečevanju korupcije) nadaljujejo z delom v skladu z nalogami in pristojnostmi, ki jih imajo člani komisije po tem zakonu, do imenovanja in nastopa dela predsednika komisije in obeh namestnikov predsednika komisije imenovanih po tem zakonu.

(2) Predsednik, namestnik predsednika in člani komisije za preprečevanje korupcije po Zakonu o preprečevanju korupcije sprejemajo odločitve z večino glasov vseh članov.

82. člen

(prepoved ponovnega imenovanja)

Predsednik in namestnik predsednika ter člani komisije, imenovani po Zakonu o preprečevanju korupcije, po preteku svojih mandatov iz prvega odstavka prejšnjega člena ne morejo biti ponovno imenovani na funkcijo v komisiji.

83. člen

(prenehanje članstva, dejavnosti ali funkcije in omejitve poslovanja)

(1) Funkcionarji, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo funkcijo ali dejavnost, ki po 26. členu oziroma 27. členu tega zakona ni združljiva z opravljanjem funkcije, morajo ravnati v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona v roku dveh mesecev po uveljavitvi zakona.

(2) Funkcionarji, ki so na dan uveljavitve tega zakona člani organov v nasprotju s 27. členom tega zakona, morajo ravnati v skladu z drugim odstavkom 28. člena tega zakona v roku dveh mesecev po uveljavitvi zakona.

(3) Tretji odstavek 27. člena se za nepoklicne župane in podžupane ne uporablja do poteka njihovih mandatov v subjektih iz prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(4) Pogodbe, ki so jih naročniki sklenili pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo ne glede na določbe prvega odstavka 35. člena v veljavi do izteka pogodbenega roka. Če na dan uveljavitve zakona poteka postopek javnega naročila, v katerem je udeležen ponudnik, s katerim naročnik v skladu s prvim in drugim odstavkom 35. člena ne sme poslovati, mora ponudnik v roku petih dni po uveljavitvi tega zakona umakniti svojo ponudbo.

84. člen (zaključitev postopkov)

(1) Postopki, začeti po Zakonu o preprečevanju korupcije, se zaključijo po določbah Zakona o preprečevanju korupcije.

(2) Začeti postopek imenovanja predsednika in namestnika predsednika ter novih članov komisije v skladu z Zakonom o preprečevanju korupcije, se z dnem začetka veljavnosti tega zakona ustavi.

(3) Predsednik republike v primeru iz prejšnjega odstavka v roku sedmih dni po začetku veljavnosti tega zakona začne postopek imenovanja funkcionarjev komisije tako, da pozove predlagatelje za člane izbirne komisije, da imenujejo svoje člane ter izvede javni poziv v skladu z 9. členom tega zakona. Hkrati pozove predlagatelje možnih kandidatov, ki so posredovali predloge v skladu s pozivom na podlagi zakona o preprečevanju korupcije iz prejšnjega odstavka, ali se njihov predlog šteje kot kandidatura po 9. členu tega zakona ob upoštevanju pogojev iz tega zakona. Postopek se nadaljuje v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo postopek imenovanja funkcionarjev komisije.

85. člen (vzpostavitev evidenc)

Komisija vzpostavi oziroma uskladi evidence podatkov po tem zakonu najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

86. člen - upoštevan ZIntPK (roki za opravo dejanj)

(1) Zavezanci iz 41. člena tega zakona, ki še niso prijavili premoženja, svoje premoženje prvič prijavijo v roku 75 dni od uveljavitve tega zakona.

(2) Zavezanci iz drugega odstavka 56. člena tega zakona svoje poročilo iz 63. člena tega zakona pošljejo komisiji po poteku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(3) Delodajalec, pri katerem so zaposleni zavezanci iz 41. člena tega zakona, mora prvič komisiji predložiti sezname teh zavezancev v 30 dneh po uveljavitvi zakona.

(4) Načrti integritete iz prvega odstavka 47. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona.

(5) Z globo od 400 do 4.000 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa oziroma organizacije iz prvega in drugega odstavka 47. člena zakona, ki v nasprotju s 47. členom zakona v roku iz prejšnjega odstavka ne oblikuje in sprejme načrta integritete.

87. člen (smernice za načrte integritete)

Komisija izdelava in na svojih spletnih straneh objavi smernice za oblikovanje načrtov integritete, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete v roku treh mesecev od uveljavitve zakona.

88. člen (podzakonska predpisa)

(1) Podzakonska predpisa, sprejeta na podlagi Zakona o preprečevanju korupcije, se uporabljata, če nista v nasprotju z določili tega zakona, in sicer:

- Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 105/04) do sprejetja poslovnika komisije iz 11. člena tega zakona,
- Pravilnik o načinu razpolaganja z darili, ki jih sprejme funkcionar (Uradni list RS, št. 17/05) do določitve načina razpolaganja z darili komisije iz šestega odstavka 31. člena tega zakona.

(2) Poslovnika komisije iz 11. člena tega zakona sprejme komisija v roku 60 dni od uveljavitve tega zakona.

(3) Pravilnik o načinu razpolaganja z darili iz šestega odstavka 31. člena tega zakona sprejme komisija v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona.

89. člen (prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 20/06 in 33/07 – odločba US).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati četrta alineja drugega odstavka 52. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08, 21/08 – popr., 76/08 – ZIKS-1C, 108/09 in 109/09 – odločba US), v delu, ki se nanaša na prekrške s področja nezdržljivosti javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo.

90. člen
(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe VIII. poglavja tega zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije - ZIntPK-A (Uradni list RS, št. 26/11) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA
3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije - ZIntPK-B (Uradni list RS, št. 43/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen
(poročanje o omejitvah poslovanja)

Funkcionarji prvič poročajo organu, v katerem opravljajo funkcijo, o nazivu, matični številki in sedežu subjektov, s katerimi so oni in njihovi družinski člani v razmerju iz prvega odstavka 35. člena tega zakona, v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona.

31. člen
(poročanje o premoženjskem stanju)

(1) Sporočanje podatkov o premoženjskem stanju preko elektronskega obrazca iz četrtega odstavka 41. člena zakona se omogoči najkasneje do 1. julija 2011.

(2) Poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in osebe, odgovorne za javna naročila ter državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugega organa EU ali druge mednarodne institucije, za katero opravljajo funkcijo, ki bodo nastopili funkcijo oziroma delo po 1. julija 2011, o premoženjskem stanju poročajo preko

elektronskega obrazca. Uradniki Državne revizijske komisije so dolžni prvič poročati o premoženjskem stanju preko elektronskega obrazca najkasneje do 31. avgusta 2011.

(3) Poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in osebe, odgovorne za javna naročila ter državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo, ki so poročali o premoženjskem stanju ali spremembah tega stanja pred 1. julijem 2011, so dolžni najkasneje do 31. januarja 2012 poročati o premoženjskem stanju z izpolnitvijo elektronskega obrazca. Pri prvem poročanju preko elektronskega obrazca zavezanec izpolni elektronski obrazec v celoti in poroča o celotnem premoženjskem stanju.

(4) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki kot zavezanec v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom tega člena komisiji ne sporoči podatkov o premoženjskem stanju.

32. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen prvega stavka drugega odstavka 23. člena zakona, ki začne veljati 1. januarja 2013.